

ਇਲਿਆਹ - ਨੰਬਰ ਦਸ

Jeff Pippenger

2023-10-13

1856

ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ 742 BC ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਉਹ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲ 1798 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਸਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੇ ਸੱਤ ਵਾਰ 723 BC ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਏ, ਯਸਾਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜਾ ਅਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਵਾਰ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, 677 BC ਵਿੱਚ, ਆਰੰਭ ਹੋਏ।

ਇਫਰਾਇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਾਪ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਅੰਤ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ—ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਪ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਗਮਨ ਸੀ। ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1863 ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। 1863 ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 1856 ਵਿੱਚ, ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਫਿਲਦੈਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪੋਤਾ, ਜਦੋਂ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, 1856 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।

“ਲਾਉਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼”

“ਸੱਬਤ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਤ ਅਪਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖ੍ਰਿਸਤੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਲਾਉਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਨਾਮਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 9 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਰਿਵਿਊ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੰਖੇਪ ਸੰਪਾਦਕੀ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕੁਝ ਚਿੰਤਨ-ਉਤੇਜਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਤੀ:”

“ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਮੁੜ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣੀ ਆਰੰਭ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ‘ਹੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ, ਰਾਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ?’ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਥਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉੱਤਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।—Review and Herald, Oct. 9, 1856.”

“ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛੇ ਗਿਆਰਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਛੇਵਾਂ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਾਇਆ।”

“6. ਕੀ ਲਾਉਦੀਕੀਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ (ਗੁਣਗੁਣੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਠੰਡੀ ਨਾ ਹੀ ਗਰਮ) ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?—ਉੱਥੇ ਹੀ।

“ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

“11. ਜੇ ਇੱਕ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਇਹੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਲ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ‘ਸਲਾਹ’ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਈਏ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਧਨੀ ਹੋ ਜਾਏ; ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹੋਵੇਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨੰਗੋਪਣ ਦੀ ਲਾਜ਼ ਪਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਜਨ ਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਠਪਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰ। ਵੇਖ, ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ। ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਜਿੱਤਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:18–21.—ਉਸੇ ਥਾਂ।”

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਹੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਦਿਤ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਸੀ। Review ਦੇ ਅਗਲੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਤ-ਕਾਲਮੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਛਪੀ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ:”

“ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੱਤ ਕਾਲਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ.—ਉੱਥੇ ਹੀ, 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1856।”

“ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਠਾਈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਲਿਆ। ਸੱਤਵੀਂ, ਅਰਥਾਤ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ, ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ:”

ਇਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇਹ ਦੁਖਦਾਇਕ ਵਰਣਨ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਲੋਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਨਿਮ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਵਰਣਨ ਸਾਡੀ ਵਰਤਮਾਨ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਣ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਇਸ ਭੇਦਕ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਭੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ।—ਉੱਥੇ ਹੀ।

“ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਦੇ ਕਾਲਮ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਮਾਪਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ:”

“ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ, ਸਰੀਰਿਕ ਵਾਸਨਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ.... ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਵੋ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਰਪਾਲੂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਉੱਠੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਤੂ ਉਸ ਦੇ ਧੰਨ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਚਮਕੋ.—ਉਪਰੋਕਤ ਹੀ।”

“ਖੇਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਬਿਜਲੀ ਵਰਗਾ ਉਤੇਜਕ ਸੀ। 20 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਓਹਾਇਓ ਤੋਂ G. W. Holt ਨੇ ਲਿਖਿਆ:”

“ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਮੇਤ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਚਨ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ, ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ, ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਮਲਹਮ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕੀਏ।—Ibid., Nov. 6, 1856.

“ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਗਈ, ਜੋ ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਦੇ ਸਟੀਫਨ ਐਨ. ਹੈਸਕਲ ਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵਾਈਟ ਦਾ ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਆਰੰਭਿਕ ਸੰਪਾਦਕੀ ਲੇਖ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਰਿਵਿਊ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ:”

“ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗਹਿਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ... ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਓਦਿਕਿਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯਥਾਰਥ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ।—Ibid.

“ਇਹ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਿਆਂ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੇ ਕਾਲਮ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ।”

“ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀਂ, ਬਚਾਏਗਾ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਸਤੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭੈ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।—Ibid.

“ਜਿਵੇਂ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਪਾਦਕੀ ਲਿਖਤਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਗਿਆ, ਤਿਵੇਂ ਜੋ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹੁਣ ਰਿਵਿਊ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਚੌਕਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ; ਪਰੰਤੂ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਮਨਨ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਚੱਲ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਇਹ ਉਤੇਜਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ Testimony No. 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1857 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ Be Zealous and Repent. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਗੁਨਗੁਨੀ ਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੀ।”—1T, p. 141. ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਮਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 342–344.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 1856 ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣ ਗਿਆ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਸਾਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅੰਦੋਲਨ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਵੱਲ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1856 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਖਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਸ਼ਟਿਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਡਾਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:7, 8.

ਆਖਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉਹ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੰਜਵੇਂ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਅੱਠਵੇਂ ਵਜੋਂ ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:11.

ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਮੂਰਤੀ ਰਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਅੱਠਵਾਂ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਵੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਡੀਸੀਆ ਵੱਲ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਅੰਤਿਮ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਲਾਓਡੀਸੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਲੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵਜੋਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਠਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆ-ਯੁੱਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜੇ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਸਾਲ 2020 ਦੀ ਉਹ ਮੌਤ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਸਮਾਂਤਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਛੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਛੇਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਲੱਗਿਆ, ਜੋ 2024 ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਿਰ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਛੇਵੇਂ ਸਨ ਜੇ ਅੱਠਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਣ, ਉਸ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ 1856 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਜੇਮਜ਼ ਵ੍ਹਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਚਲਹੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗੂਅਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਐਸੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਦਿਨ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੰਗੀ, ਗਰੀਬ, ਅੰਨੀ, ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦਯਨੀਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਕੀਕਤ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਣ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਸੱਤ ਦੇ ਪੈਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਛੱਤਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1856 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣ ਗਿਆ। ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇਮਸ ਜਾਂ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਸਾਕੀ ਸੀ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ: ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਮੀਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਰੰਭ, ਆਖਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਨਾ ਠੰਢਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਗਰਮ; ਕਾਸ਼ ਤੂੰ ਠੰਢਾ ਜਾਂ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੁੱਸਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਠੰਢਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਗਰਮ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਉਗਲ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਦੁਰਭਾਗਾ, ਦਇਆਜੋਗ, ਗਰੀਬ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੈਂ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਂ; ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਵੇਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨੰਗੋਪਣ ਦੀ ਲਾਜ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਮਾ ਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇਂ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤਾੜਨਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਜੇਸ਼ੀਲਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਮਨ ਫੇਰ। ਵੇਖ, ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਟਖਟਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ।

ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਜਿੱਤਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:14-22।

ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ "ਸੁਣੇ," ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ "ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰੇਗਾ।" ਜੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉੱਪਰੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1856 ਵਿੱਚ, ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਨੇ ਅੱਠ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ "ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ" ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗੂਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਅੱਠ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਸਨ ਯਸਾਯਾਹ ਸੱਤ ਦੇ ਪੈਂਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਠੀਕ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚਲਹੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, 1863 ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਡਵੈਂਟ ਚਲਹੇ ਲਈ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 1856 ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅੱਠ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਠ ਵਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜਕਾਇਆ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਲਹੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਸੱਚੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਚਲਹੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰਨ। ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਦਾਉਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਮੁੜ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਾਰੀ ਨਬੀ ਵੱਲ ਪਰਤ ਗਏ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਖੁਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖੇਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰਣ।

1856 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 1856 ਵਿੱਚ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀ।

1856 ਨੇ ਉਸ ਹਿੰਸਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ Bleeding Kansas, Kansas-Missouri Border War ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿ Kansas ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਰਾਜ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਹਿੰਸਕ ਝੜਪਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

22 ਮਈ, 1856 ਨੂੰ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸੈਨੇਟ ਦੇ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜਦੋਂ ਦੱਖਣੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸਟਨ ਬਰੁਕਸ ਨੇ ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਦੇ ਸੀਨੇਟਰ ਚਾਰਲਜ਼ ਸਮਨਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਨਿਰਦਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਮਨਰ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ The Crime Against Kansas ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਰੁਕਸ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਮਸਲੇ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਤਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

1856 ਵਿੱਚ, 1854 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ Kansas-Nebraska Act ਕਾਰਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਜੋਂ Republican Party ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧ ਰਹੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਵੇਸ਼ਨ Philadelphia

ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ 1856 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ John C. Fremont ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਕੈਨਸਸ-ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਐਕਟ ਨੇ ਕੈਨਸਸ ਅਤੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਧਾਰਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਲੋਕ-ਸਾਰਭੋਮਤਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1820 ਦੇ ਮਿਜ਼ੂਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਲੂਈਜ਼ਿਆਨਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 36°30' ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੇਖਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਗੁਲਾਮੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਤਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੜਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਧਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਨਸਸ। ਕੈਨਸਸ-ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੈਨਸਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਉਮੜ ਪਈ, ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ-ਸਾਰਭੋਮਤਾ ਦੇ ਮਤਦਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਟਕਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 1856 ਵਿੱਚ "ਬਲੀਡਿੰਗ ਕੈਨਸਸ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਦੌਰ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ।

1856 ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਚੋਣ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਜੇਮਜ਼ ਬਿਊਕੈਨਨ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਜਾਨ ਸੀ. ਫ੍ਰੀਮੋਂਟ, ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮਿਲਾਰਡ ਫ਼ਿਲਮੋਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿਕੋਣੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ। ਜੇਮਜ਼ ਬਿਊਕੈਨਨ ਨੇ ਇਹ ਚੋਣ ਜਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ 15ਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣੇ।

ਜੇਮਜ਼ ਬਿਊਕੈਨਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮਿਆਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦਰਮਿਆਨ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਤੋਗਤਵਾ ਉਸ ਦੇ ਪਦ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕੀ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਅਤੇ ਸੰਕਟ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਫਲ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮਿਆਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1857 ਵਿੱਚ ਕੁਖਿਆਤ ਡ੍ਰੈਡ ਸਕਾਟ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਲਾਮ, ਚਾਹੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦ, ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਬਿਊਕੈਨਨ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਡ੍ਰੈਡ ਸਕਾਟ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਸਰਵਜਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਬਿਊਕੈਨਨ ਦਾ ਰੁਖ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਦੇ ਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਨੇ 1857 ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮਹਾਂ ਮੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। 1857 ਦੀ ਇਸ ਆਰਥਿਕ ਘਬਰਾਹਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਵਧ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਡਿੱਗ ਗਿਆ।

ਬਿਊਕੈਨਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ 1860 ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਬਿਊਕੈਨਨ ਨੇ ਅਲੱਗਾਵ ਦੇ ਸੰਕਟ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਆ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਲਪੂਰਵਕ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਸ ਘਾਟ ਨੇ ਅਲੱਗਾਵੀ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਅਲੱਗਾਵ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੈਨਿਕ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

1860 ਵਿੱਚ, ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਨ, ਚੁਣੇ ਗਏ। 1 ਜਨਵਰੀ 1863 ਨੂੰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਪੱਤਰ (Emancipation Proclamation) 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਨਫੈਡਰੇਟ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਪੱਤਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਸਾਰੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਨਫੈਡਰੇਟ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਨਫੈਡਰੇਟ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਪੱਤਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਨਮੂਲਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਦਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤੇਰਹਵੇਂ ਸੋਧ-ਪੱਤਰ (Thirteenth Amendment) ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਰਾਹ ਸਮਾਰਿਆ, ਜੋ 6 ਦਸੰਬਰ 1865 ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1850 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਮਸਲੇ ਦੀ ਸੰਕਟ-ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1856 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਗਰੁੱਪ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਲਾਮੀ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਕੈਨਸਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਫ਼ਿਲਾਡੈਲਫ਼ੀਆ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ।

1856 ਵਿੱਚ, "ਬਲੀਡਿੰਗ ਕੈਨਸਸ" ਨੇ ਆਸੰਨ ਯੁੱਧ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਇੱਕ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ-ਪਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲੀਆ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਊਕੈਨਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ-ਕਾਲ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਅਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1863 ਤੱਕ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁੱਛੇਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਅੱਠ ਸੌ ਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਨ ਦੇ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਜਲਸੈਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗੀ, ਅਤੇ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਉਹ ਜੇਹੜੇ ਵੀ ਯਤਨ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।" ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਧੁਰਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ... ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਗੇ।"

ਲਿੰਕਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਨ ਰਚੇ ਗਏ ਹਨ।" ਲਿੰਕਨ ਉਹਨਾਂ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਆਪਣੀ ਮੂਲਭੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਠੀਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਗੁਲਾਮੀ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ "ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ" ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮੁਸਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨੇ ਮੂਲ ਅਧਾਰਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨਾ ਚੁਣਿਆ; ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚੁਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1863 ਵਿੱਚ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜ ਯਰੋਬੋਆਮ ਅਤੇ ਰਹਬੋਆਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਯਰੋਬੋਆਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੇਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਸਿੰਗ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 1863 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਦਰਸ਼ਕ-ਵਰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਦੋਲਨ ਆਪ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਦਰਸ਼ਕ-ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਹ ਹੋਰ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਇਕ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਵੱਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਲਹੇਤ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਛੇਵੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸੱਤਵੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਅੱਠਵੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।

ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨੇ 1863 ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨੇ ਦੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ "ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਯੁੱਧ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਾਂਗ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਆਨੰਦ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੇਵਲ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਅੰਤਿਮ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਹਿਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਕੁਸ਼ਲ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਆਰਥਿਕ ਪਤਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੇ ਹਨ। 1863 ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਂ ਲਈ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਮੁਖ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੁਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਦਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਮਾਜ ਹੁਣ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਖਾਂਦੇ, ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਤਕਨਾਲੋਜੀਕ ਮਹਾਂ-ਦਿਗਗਜ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੰਕਟ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

“ਰਾਤ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਹਾਨ ਉਪਚਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ-ਕਾਲੀਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਮੈਂ 'ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਚਨ' ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪਰਿਚਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਬਿਲਕੁਲ ਦੁਆਰ ਤੇ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਤ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹਰ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹਿਆਂ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਸੁਚਿੰਤਤ ਪ੍ਰਯਾਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਸਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕ ਦੁਸਟ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਰਲਿਆ-ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੁਖ-ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਵੱਧ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ 'ਉਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਫੜਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ?’”

“ਅਸੀਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਚਾਪ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਧਰਮਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੰਡ ਦੇਣ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਗੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾੜੇ ਜਾਣ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁੜ-ਬੁਟੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਵੋਗੇ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੁਣਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚਮਕਾਇਆ ਗਿਆ।” General Conference Daily Bulletin, April 1, 1897.

ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਲਾਲਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਆਤਮਿਕ ਮਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਤੈਨੂੰ ਤਤਪਰਤਾ ਨਾਲ ਭਾਲਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਨਿਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ 26:9.